

Derfor er der mange virkemidler for at nå de energipolitiske mål. Det kan være afgifter, det kan være forbud, det kan være at fremme forskellige ting, og en af tingene er selvfølgelig også at sætte en prop i og sige: Nu er det slut med mere lagerkapacitet, for mere lagerkapacitet fører også til mere forbrug eller til eksport.

Derfor er vores politik den, at eksport kun skal ske i nødssituationer, idet de enkelte lande gerne skulle kunne etablere en sikker energiforsyning. Vi mener, at forsyningssikkerheden for Danmark ligger i Nordsøen, og derfor skal vi have strakt forsyningen så langt som overhovedet muligt og begrænse forbruget af både gas og olie fra Nordsøen.

Det har været vores overordnede syn på energipolitikken. Jeg skal ikke bruge tiden på at forklare, hvordan den yderligere er skruet sammen, idet vi har præsenteret den et par gange herinde. Men jeg vil sige, at når det drejer sig om naturgaslageret i Tønder, mener jeg, at et stop for lageret i Tønder også er et stop for al spekulation i eksport og et stop for spekulation i at tømme Nordsøen for ussel mammon, som jeg vil kalde det i denne forbindelse, fordi der nu er penge i det.

Samtidig vil et stop for Tønder efter min opfattelse også for alvor begynde at sætte energiselskaberne, herunder også naturgasselskaberne, stolen for døren derved, at de får en stor forpligtelse til at sætte ind med energibesparelser. Hvis de får at vide, at de ikke kan udvide deres lagerkapacitet, begynder de også og måske først da at blive interesseret i energibesparelser. Indtil da er deres fornemste opgave jo at sælge gas og så meget som muligt.

Et lager i Tønder på 15 milliarder m³ er og bliver velegnet til eksportspekulation. Man kan pumpe ind, og man kan pumpe ud på det tidspunkt, hvor prisen er lavest. Vi har herhjemme et forbrug på små 2,5 milliarder m³, og så er der Tysklandsaftalen, som er en ren eksportaftale, og den mener jeg i øvrigt også skal opsiges, sådan at der kun er tale om nødforsyninger.

Gasbehovet stiger imidlertid, og fru Anni Svanholt fra SF sagde, at det var en naturgiven ting, når den nu er der. Og når gasselskaberne siger, at i år 2000 vil det være så stort, må vi rette os efter det. Det er ikke dem, der skal lægge energipolitikken, men det er Folketinget. Man kan så tage forskellige skridt, der går i den rigtige retning.

Jeg vil gerne spørge fru Anni Svanholt om Avedøre 2, som er gasfyret. Jeg ved, at SF i

København og i Elkraft støtter det aktivt. Hvad mener SF egentlig? Der er faktisk ikke dokumenteret noget behov. Det er talberegninger, der er lavet for tænkte lukninger af forskellige værker. Det er ren beregningstekniske behov, der er lavet af forkastelsen af kulværket og godkendelsen af gasværket.

Men på den måde får man erstattet et kulværk med dobbelt så meget gas, og så er CO₂-regnskabet i øvrigt gået fløjten, men statskassen har tjent en hel del, fordi vi samtidig – og Enhedslisten har også været med – har fastsat afgiftsrefusionen. Over de 2,5 milliarder m³ går afgiften i gang, og det giver penge i statskassen.

I København kunne man undgå det, og hvis der endelig skulle være behov for at supplere, kunne det gøres ved decentral kraftvarme og en bedre udnyttelse af spildvarmen fra industri-spildvarmen.

Når det drejer sig om Århus, har man foreløbig også sagt nej til kulværket på havnen, men det skulle ikke undre mig, om der kommer et tilsagn om det, selv om der egentlig ikke er noget behov for det. Derovre har spørgsmål fra Enhedslisten i Århus Byråd været besvaret med, at det faktisk for de samme penge kan klares med energibesparelser, og så foreligger der oveni også en udmærket mulighed for at udnytte spildvarme fra industrien. Det er klart, at støtter man de beslutninger, må man selvfølgelig også skabe et lager.

På den måde kan jeg egentlig godt forstå både Venstre og De Konservative, for de støtter jo de beslutninger. Og på en måde kan jeg egentlig også godt forstå vores energiminister, for han gennemfører de beslutninger; men det er de beslutninger, der tvinger de kunstige behov igennem.

Da vi var ude at besøge Nordsøen sidste sommer med Det Energipolitiske Udvalg, fik vi at vide, at de meget gerne ville op på 9 mia. m³ om året. Det var faktisk kapaciteten med den teknologi, de havde, og med de nye felter, de havde udsigt til i forhold til de 4,5 mia. i år. Se det er jo noget, der rykker, og jeg mener, at det er i hele det sammenhængende perspektiv, man skal se diskussionen om naturgaslageret i Tønder. Det kom gasselskabet jo også selv til at spille ud med ved at sige, at det, det drejede sig om, var at kunne gå ind på eksportmarkedet.

Hvis man skal have al den eksport ud, viser det sig, at så bliver man også nødt til at få mere olie ud. Der undrer det mig også, at SF støttede bøjelastningen, som ingen grænser lægger nu,